herpy

FRØER

Koralfingerløvfrø

Ranoidea caerulea

Ranoidea caerulea er en stor, rolig og plump træfrø på 7-12 cm fra det nordlige og østlige Australien og det sydlige Ny Guinea. Den er hårdfør, kan leve i mere end 20 år og regnes for en af de nemmeste frøer at holde. Det største problem i fangenskab er, at den spiser alt, hvad den kan gabe over, og let bliver for fed.

Familie: Pelodryadidae Engelsk: Australian Green Treefrog Tidligere navn: *Litoria caerulea; Pelodryas caerulea* Udgivet 15. november 2026 **Mild hudgift**

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**7-12 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**7-20 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Savanne, tørskov og vådområde**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Begynder**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, nat	**19-22 °C**
Luftfugtighed	**80-95 %**
Vand	**Vanddel** dybde 2-10 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Kønsmoden	**24 mdr.**
Æg pr. lægning	**150-2.000**
Lægninger pr. år	**3-4**
Klækning	**1-3 dage**
Larvetid	**30-60 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne. Australien tillader ikke indsamling og eksport af vilde dyr, så dyr i handlen er opdrættede. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ranoidea caerulea er en af Australiens største træfrøer. Voksne dyr måler 7-12 cm fra snude til kloak; angivelserne svinger mellem 90-110 mm og 77 mm for hanner og 110 mm for hunner. Kroppen er bred og kraftig, munden stor, og på fingre og tæer sidder store, runde hæfteskiver. Over øjet og trommehinden ligger en tyk hudfold, iris er gylden, og pupillen er vandret.

Ryggen er normalt græsgrøn, men frøen kan skifte farve efter humør og omgivelser og blive brun. Nogle dyr har små, uregelmæssige hvide pletter, og i fangenskab er der avlet dyr med flere pletter. Hannen har en rynket, grå til gullig strubesæk; hunnens strube er hvid og huden strammere. Hunnerne er normalt de største.

Arten var den første australske frø, der blev beskrevet videnskabeligt, af John White i 1790. Artsnavnet caerulea betyder blå: de første eksemplarer blev beskadiget af konserveringsvæsken, som opløste det gule pigmentlag i huden, så frøerne så blå ud. Arten er siden flyttet mellem flere slægter og kendes ofte under det ældre navn *Litoria caerulea* og fra nyere tid også som *Pelodryas caerulea*. Siden 2020 har man vidst, at den i virkeligheden er et artskompleks, og at en del af bestandene på Ny Guinea hører til en anden art.

Hudgift: Frøen har store hudkirtler i nakken, og sekretet indeholder peptider (caeriner) med antibakteriel og antiviral virkning samt caeruleiner, der virker som et fordøjelseshormon. Arten er ikke kendt for at være særligt giftig for mennesker, men hudsekretet er biologisk virksomt. Vask hænder efter kontakt, og rør ikke ved øjne og mund bagefter.

Temperamentet er roligt og tillidsfuldt, og frøen sidder gerne frit fremme.

Udbredelse og levested

Ranoidea caerulea lever i det nordlige og østlige Australien: i det nordlige Western Australia fra Kimberley, i det nordlige Northern Territory, i det nordøstlige South Australia og i størstedelen af Queensland og New South Wales. Udenfor Australien findes den i lavlandet på det sydlige Ny Guinea, både i den indonesiske og den papuanske del, fra Papua i vest til egnen omkring Port Moresby, og den er særligt talrig på Daru. På Ny Guinea er forekomsterne spredte. Hvis artskomplekset deles yderligere, kan bestandene her blive regnet til en anden art.

Arten er indført til Florida, hvor der kun findes små bestande, og til New Zealand, hvor bestanden formentlig er uddød. De indførte bestande hører ikke til den oprindelige udbredelse.

> **Oprindelig udbredelse:** Australien, Indonesien og Papua Ny Guinea.

LEVESTED

Ranoidea caerulea er meget tilpasningsdygtig og findes i mange naturtyper: fugtige kystnære områder, fugtig og tør skov, sumpe og i tørre egne næsten ørkenagtig steppe, så længe der er vandsamlinger at yngle i. Den lever også tæt på mennesker og sidder gerne på vindueskarme, i vandtanke og nedløbsrør og på badeværelser, hvor der er køligt og fugtigt. Nedløbsrør og tanke forstærker hannernes kald.

Frøen er mest aktiv om natten. Om dagen hviler den på kølige, fugtige og mørke steder, ofte flere dyr tæt sammen. Huden udskiller en voksagtig belægning, der begrænser fordampningen, og i tørre perioder gemmer frøen sig i hulheder i træer, under bark og sten eller graver sig ned og omgiver sig med en kokon af afstødt hud og slim.

Yngletiden ligger i forår og sommer på den sydlige halvkugle, fra september til marts, hvor hannerne kalder fra vegetationen omkring yngledammene. Temperatur og luftfugtighed i naturen er ikke dokumenteret.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

Pasning

TERRARIET

Et par *R. caerulea* kan holdes i et terrarie på 45 × 45 × 60 cm. En gruppe på 3-4 dyr kan holdes i ca. 60 × 40 × 60 cm, og op til fire voksne skal have mindst 50 × 25 cm bundareal. Højden betyder mere end bundarealet, fordi frøen klatrer, og låget skal slutte tæt, men have god ventilation.

Beplant med kraftige planter som guldranke, *Monstera*, *Philodendron* eller bromelier, for frøerne er tunge og hårdhændede ved beplantningen. Grene og korkbark giver siddepladser. Bunden kan være kokosfibre eller fin jord, som ikke skader frøen, hvis den sluger lidt, eller blot en bar glasbund. Undgå småsten og grus. Frøen er ikke sky og har ikke det store behov for skjul, men giv den et par skyggefulde pladser.

Et vandparti på 8-10 cm er en fordel, så det er nemt at styre luftfugtigheden og evt. opdrætte; det skal være let at komme op fra, fx ad grene eller store sten, for frøen svømmer ikke særlig godt. Arten spiser meget, så gødning og rester skal fjernes jævnligt. Hold kun dyr af samme størrelse sammen, for større dyr æder mindre.

TEMPERATUR

Hold terrariet på 24-28 °C om dagen og 19-22 °C om natten. Angivelserne svinger fra 24-26 °C med natsænkning til 20-22 °C over omkring 27 °C om dagen og lidt køligere om natten til en temperaturgradient på 24-30 °C om dagen med fald til 19-25 °C om natten. En lille forskel mellem varme og køligere steder i terrariet lader frøen selv vælge.

Varm op med en termostatstyret varmemåtte på siden af terrariet eller en svag varmepære i et godt ventileret terrarie. Brug ikke varmesten, og lad ikke frøen kunne sidde direkte på en varmekilde. Hav et termometer foroven og et forneden, for varmen samler sig højt oppe. En egentlig vinterhvile er ikke nødvendig; en køligere periode bruges kun til at sætte gang i yngel (se avl).

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Overbrus terrariet én gang om dagen, så luftfugtigheden holdes på 80-95 %. Mere sparsom sprøjtning, kun hver 3.-4. dag, kan også gå, når vandpartiet holder på fugten. Arten tåler tørrere luft end de fleste træfrøer, takket være den voksagtige hud, men den skal altid have adgang til vand, og stillestående, fugtig luft kan give luftvejsproblemer. God ventilation er derfor lige så vigtig som sprøjtningen.

Sprøjt med regnvand eller afkloreret postevand, gerne om aftenen, når frøen vågner. Lad bunden tørre lidt op mellem sprøjtningerne, så den ikke bliver mudret.

VAND OG VANDKVALITET

R. caerulea skal altid have adgang til vand. Et fast vandparti på 8-10 cm med nem adgang op er godt, men en stor, lav vandskål, der er let at tage ud og rengøre, kan også bruges. En vanddybde på 2-10 cm passer derfor. Frøen sidder gerne i vandet og optager det gennem huden.

Brug regnvand eller postevand, der er behandlet mod klor eller har stået et par dage. Destilleret vand mangler mineraler og bør ikke bruges i vandskålen. Skift vandet ofte, for frøen spiser meget og sviner tilsvarende. Et vandparti kan holdes rent med et lille filter. Brug aldrig sæbe eller rengøringsmidler, for padder optager stoffer gennem huden.

LYS OG UVB

Frøen har ikke brug for andet lys end det, planterne kræver. Lysstofrør er at foretrække frem for glødepærer, fordi de varmer mindre, og overophedning og udtørring stresser frøerne. Fuldspektret UV-lys 12-14 timer om dagen, med nyt rør hvert halve år, kan også bruges. UVB er derfor valgfrit; vælger du det, så brug en svag kilde (Ferguson-zone 1) med rigelig skygge. Hold under alle omstændigheder en fast døgnrytme med mørke nætter.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Voksne *R. caerulea* spiser fårekyllinger, vandregræshopper, spyfluer og dubia-kakerlakker og tager også regnorme. Voksaksmøllarver, melorme og andre larver er godbidder i små mængder. Unger på 10-35 mm spiser bananfluer, stuefluer, små fårekyllinger og ovnfisk. Undgå museunger, som feder og er en unaturlig kost, og giv aldrig ildfluer: et dyr er død efter at have spist en ildflue af slægten *Photinus*.

Unger fodres dagligt eller hver anden dag. Til voksne svinger angivelserne fra to gange om ugen over 2-3 gange til 4-5 gange om ugen. Giv kun så meget, som frøen æder på 10-15 minutter, og fodr de foderdyr, frøen skal have, med grønt og korn inden. Støv foderet med et kalk- og vitaminpulver.

Arten bliver let for fed, og der er et godt tegn at gå efter: hænger hudfolden mere end halvt ned over trommehinden, får frøen for meget at spise; hænger den slet ikke ned, er frøen for tynd og muligvis syg.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

R. caerulea er rolig og ikke sky og sidder ofte synligt fremme. Den hopper ikke meget, men venter på, at et bytte kommer forbi, og springer så de sidste 10-15 cm. Arten er ikke social uden for yngletiden og kan holdes alene, i par eller i grupper af jævnstore dyr. Hannerne kalder højt med et dybt, gentaget "brawk", især når luftfugtigheden stiger, så terrariet hører ikke hjemme i et soveværelse.

Arten tåler håndtering bedre end de fleste padder, men bør stadig kun håndteres, når det er nødvendigt. Huden er sart, så hænderne skal være skyllet fri for sæbe og creme og være fugtige, eller du kan bruge en gennemsigtig bøtte. Vask hænder bagefter.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønnene kendes på struben: hannen har en rynket, grå til gullig strubesæk, og hunnens strube er hvid med strammere hud. Hannerne kan få mørke brunstknuder på tommelfingeren, og hunnerne er normalt størst, men størrelsen alene er ikke et sikkert kendetegn. Unger kan ikke kønsbestemmes, så køb en lille gruppe på 4-5 dyr, hvis du vil have begge køn. Dyrene bliver kønsmodne efter omkring to år.

PARRING

I naturen yngler arten efter kraftig sommerregn. I fangenskab kan man sætte gang i yngel ved at stoppe sprøjtningen i 5-6 uger og sænke temperaturen til omkring 22 °C, med 10 cm vand og 10 timers lys. Derefter vender man gradvist tilbage til normale forhold og sprøjter kraftigt. Et regnkammer kan også bruges. Hannen omklamrer hunnen bag forbenene, og hun lægger æggene, mens han befrugter dem. Et par kan lægge 3-4 kuld om året.

ÆG OG HALETUDSER

Hunnen lægger flere hundrede æg i stillestående vand; angivelserne svinger fra 150-300 til 200-2000 æg pr. lægning. Hun skyder æggene ud med så stor kraft, at de passerer gennem hannens sædsky. Æggene er brune, 1,1-1,4 mm og omgivet af klar gelé. De flyder først og synker inden for et døgn. Der er ingen yngelpleje, så tag de voksne ud, eller flyt æggene til et separat kar.

Haletudserne er 8 mm, når de klækker, og bliver op til 44 mm inden metamorfosen. De svømmer i alle vandlag og lever af alger og i fangenskab af tørfoder til akvariefisk. Fodr dagligt, skift vandet ofte, og fordel dem på flere kar, hvis de bliver mange.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Æggene klækker efter 1-3 dage. Haletudserne bruger mindst en måned på udviklingen, typisk omkring seks uger, og de fleste har gennemgået metamorfosen inden for to måneder. Under gode forhold kan det gå på så lidt som 2-3 uger, mens enkelte haletudser kan blive i vandet op til et år, især ved lave temperaturer.

Når forbenene kommer frem, skal haletudsen let kunne komme op af vandet. Sænk vandstanden, og læg skrå sten, kork eller flydende planter i, så den kan kravle op og ikke drukner.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger kan være meget små og skal fodres dagligt med bananfluer og bittesmå fårekyllinger, støvet med kalk, indtil de kan tage større foder. Hold dem i et fugtigt opdrætsterrarie med planter og en lav vandskål.

Sortér ungerne efter størrelse, for kannibalisme forekommer både blandt unger og voksne. Køb hellere halvstore dyr end helt nyforvandlede, fordi de er langt mere hårdføre. Hvor hurtigt ungerne vokser til voksenstørrelse, er ikke dokumenteret.

Sundhed og typiske fejl

R. caerulea er hårdfør, men de samme problemer går igen:

- Overvægt: for meget foder giver fedtfolder over øjne og trommehinde og forkorter livet. Følg folden over trommehinden, og fodr sparsomt.
- Infektioner i huden: rødlige eller blålige misfarvninger og hvide, vattede eller svampede områder, især på nedre bug, omkring gattet og på indersiden af bagbenene, skyldes bakterier og svampe og kræver hurtig behandling.
- Luftvejsproblemer ved dårlig ventilation.
- Kramper eller rystelser i benene ved håndtering er et faresignal, ofte forbundet med kalk- og vitaminmangel.
- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*) findes i vilde australske frøbestande. Sæt aldrig frøer eller haletudser ud i naturen.

En sund frø sidder mest i terrariets øvre del, er kraftig og muskuløs og har stor appetit. En syg frø sidder oftere på bunden og virker slank. Søg en dyrlæge med forstand på padder, og isolér dyret, hvis det ikke trives.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.